Dosarul nr. **2r-152/26** Judecătoria Bălți (sediul Sîngerei)
judecător Păun Cristina

**D E C I Z I E**
**15 iunie 2026**

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord
În componenţa
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii Alina Țihonschi, Mariana Sajin

Examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de ***** prin intermediul avocatului Movilă Corina împotriva încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 22.04.2026, în cadrul demersului înaintat de ***** privind aplicarea măsurilor de protecție în privința victimelor violenței în familie, prin care cererea a fost admisă parțial,-

**a c o n s t a t a t:**

**Pretențiile reclamantului:**

La data de 21 aprilie 2026, în adresa instanței a parvenit cererea avocatei Movilă Corina în interesele victimei ***** privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie față de agresorul *****.

În motivarea cererii depuse, ***** a menționat că se află în relații de căsătorie cu *****. Din căsătorie au trei copii comuni: ***** (a.n. *****), ***** (a.n. *****), ***** (a.n. *****). Viața în comun cu pârâtul a eșuat. În timpul căsătoriei în relația lor s-a creat o atmosferă de neînțelegere, soțul, fiind în stare de ebrietate, aplica violența față de soția în prezența copiilor. La etapa actuală, cu ***** nu mai duc gospodărie comună, timp de 2,5 ani nu locuiesc împreună. La data de 12.04.2026 în jurul orelor 11.30, timp în care ***** l-a adus pe fiul lor minor *****, aflându-se în apropierea casei cet. *****, acesta a agresat-o în formă verbală şi fizică aplicând acesteia mai multe lovituri cu mâinile în regiunea capului. Toate cele întâmplate au avut loc în prezența copilului minor *****. La poartă a ieșit mama victimei şi cumnatul acesteia care au apelat la poliție. Tot în acea zi a fost emis ordinul de restricție de urgență nr.97 care a fost adus la cunoștința cet. *****. Necăutând la acest fapt ***** în această perioadă vine în apropierea casei în care locuiește ***** şi o contactează prin intermediul telefonului şi rețelelor sociale. În acest sens de către ***** a fost depusă o plângere la IP Sângerei.

La etapa actuală, materialele în urma plângerii depuse de victima ***** se află la IP Sîngerei.

Susține că, ***** se află într-o stare profundă de tulburare emoțională şi psihologică, determinată de comportamentul abuziv și persecutor al agresorului. Ca urmare a acestor fapte, trăiește într-o stare continuă de anxietate și stres, manifestând simptome specifice traumelor emoționale: tulburări de somn, frică permanentă, izolare socială şi pierderea sentimentului de siguranță personală. Evită locurile publice, limitează contactul social și resimte o profundă neîncredere față de mediul înconjurător, ceea ce demonstrează impactul sever al violenței asupra integrității sale psihice, fizice.

A menționat că, *****, în prezența pârâtului *****, simte blocaje fizice şi emoționale, manifestate prin tremur, palpitații, senzație de panică şi imposibilitatea de a reacționa sau a se apăra. Această stare de paralizie emoțională şi frică intensă confirmă impactul profund al violenței psihologice asupra corpului şi psihicului unei persoane aflate sub amenințare constantă.

A solicitat emiterea unei ordonanțe de protecție în privința lui *****, pe un termen de 180 zile, care să dispună, în regim de urgență următoarele măsuri:

-obligarea agresorului *****, de a nu se apropia de locuința victimelor *****, *****, *****, ***** din *****:

- obligarea agresorului *****, de a sta departe de locul aflării victimelor *****, *****, *****, *****, la o distanță ce ar asigura securitatea acestora, excluzând orice contact vizual cu ea, excepție fiind cazurile de soluționare a litigiilor în instanțele competente;

- obligarea agresorului *****, de a nu contacta victimele *****, *****, *****, ***** sub nici o formă, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, excepție fiind cazurile de informare cu privire la data, ora și locul de desfăşurare a şedinţelor de judecată;

- obligarea agresorului *****, de a petrece un curs de reabilitare la centru de asistență și consiliere pentru agresorii familiari.

**Poziţia instanţei de fond:**

Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 22.04.2026, cererea victimei ***** privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie față de agresorul ***** a fost admisă parțial:

S-au stabilit pentru *****, a.n. *****, pentru o perioadă de 90 (nouăzeci) zile, începând cu 22 aprilie 2026, ora 12:30, următoarele măsuri de protecție a victimelor violenței în familie de la acțiunile agresorului *****:

✓ S-a obligat agresorul *****, a.n. *****, IDNP *****, de a sta departe de locul aflării lui *****, la o distanță ce ar asigura securitatea lui *****, excluzând şi orice contact vizual cu ea;

✓ S-a dispus interzicerea agresorului *****, oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu ***** sau alte persoane dependente de ea;

✓ S-a încasat din contul lui *****, a.n. *****, IDNP *****, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei și în beneficiul instanței de judecată taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

**Solicitarea recurentului:**

La data de 29.04.2026 (potrivit dății indicate pe plicul ce conținea cererea de recurs), ***** prin intermediul avocatului Movilă Corina a contestat încheierea primei instanțe cu recurs, solicitând admiterea acestuia, și emiterea unei decizii prin care cererea privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie va fi admisă și în privința copiilor minori.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

***** a contestat încheierea primei instanțe din 22.04.2026, depunând recursul la 29.04.2026, astfel Colegiul atestă și constată că recursul a fost declarat în interiorul termenului acordat de lege, or reprezentantului recurentului i-a fost înmânată încheierea contestată la data de 22.04.2026 (f.d. 38), fiind recepționată la aceeași dată potrivit recipisei.

**Argumentele părţilor:**

În motivarea recursului, recurentul a invocat că soluția adoptată de instanța de fond în partea ce ține de respingerea solicitării de aplicare a măsurilor de protecție este incompletă și insuficientă pentru asigurarea unei protecții reale, efective și conforme standardelor legale și jurisprudențiale în materia prevenirii și combaterii violenței în familie.

Din ansamblul circumstanțelor cauzei, rezultă cu claritate că situația de violență nu se limitează exclusiv la raportul dintre agresor și victimă, ci produce efecte directe și indirecte asupra întregului mediu familial, în special asupra copiilor minori *****, ***** și *****, care, prin prisma vârstei fragede și a dependenței lor emoționale și psihologice, sunt expuși unui risc sporit de afectare a dezvoltării lor armonioase, fiind esențial de subliniat că noțiunea de victimă a violenței în familie nu se limitează doar la persoana asupra căreia se exercită direct acte de

violență fizică, ci include și acele persoane care, deși nu sunt agresate în mod nemijlocit, sunt expuse la comportamente violente, devenind martori ai acestora, iar în speță s-a stabilit cu certitudine că minorul ***** a fost martor direct al actului de violență fizică exercitat asupra mamei sale, fapt care constituie o formă de violență psihologică asupra copilului, expunerea copiilor la acte de violență domestică generând consecințe grave asupra dezvoltării lor emoționale, cognitive și comportamentale, practica judiciară recunoscând constant că minorii martori ai violenței dezvoltă stări de anxietate, frică, insecuritate, tulburări de somn, precum și dificultăți de integrare socială și afectivă.

Prezența copilului în momentul agresiunii neputând fi tratată ca o circumstanță neutră, ci dimpotrivă ca un factor agravant care impune extinderea măsurilor de protecție și asupra acestuia, caracterul repetitiv al comportamentului agresorului, demonstrat inclusiv prin nerespectarea ordinului de restricție de urgență și continuarea actelor de intimidare și contactare a victimei.

Relevă existența unui risc real și actual nu doar pentru victimă, ci și pentru copiii minori, limitarea măsurilor de protecție exclusiv la persoana mamei creând o breșă evidentă în mecanismul de protecție, întrucât copiii rămân expuși posibilității de a intra în contact direct sau indirect cu agresorul, ceea ce contravine scopului legii de prevenire a escaladării violenței.

Relația dintre agresor și copii, în contextul unui comportament violent manifestat în mod repetat, neputând fi privită izolat de climatul general de insecuritate creat în familie, copiii, prin natura lor, neavând capacitatea de a înțelege și gestiona situații de conflict și violență, fiind profund afectați de orice manifestare agresivă a unui părinte, menținerea posibilității de contact cu agresorul, în lipsa unor măsuri de protecție explicite, riscând să perpetueze trauma și să afecteze în mod ireversibil dezvoltarea lor psihologică.

Principiul interesului superior al copilului impune instanței obligația de a adopta acele măsuri care asigură protecția deplină a minorilor împotriva oricărei forme de violență, inclusiv a celei indirecte, interesul superior al copiilor reclamând extinderea măsurilor de protecție și asupra acestora pentru a preveni orice formă de contact cu agresorul care le-ar putea afecta integritatea psihică și emoțională, violența în familie reprezentând un fenomen complex caracterizat prin relații de putere, control și intimidare, care nu se manifestă izolat, ci afectează întregul sistem familial.

Totodată, susține că protecția acordată exclusiv victimei adulte, fără includerea copiilor minori, este formală și insuficientă, necorespunzând scopului preventiv și protector al legii, iar instanța de fond a omis evaluarea completă a impactului violenței asupra copiilor minori și riscurile la care aceștia sunt expuși, limitând în mod nejustificat sfera măsurilor de protecție.

În lumina circumstanțelor concrete ale cauzei, a probelor administrate și a principiilor legale aplicabile, relevă că se impune cu necesitate extinderea măsurilor de protecție și asupra copiilor minori *****, ***** și ***** ca măsură indispensabilă pentru garantarea securității, stabilității emoționale și dezvoltării lor armonioase.

**Aprecierea instanţei de recurs:**

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil şi de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Conform articolului 14 alin. (2) Legea nr. 45 din 01.03.2017 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, cererea sau demersul pentru eliberarea ordonanţei de protecţie depuse în instanţă de judecată se examinează conform Codului de procedură civilă, Codului de procedură penală.

Articolul $278^3$ aliniatul (1) Cod de procedură civilă prevede că, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Articolul $278^4$ Cod de procedură civilă prevede că, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune la instanţa judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistenţă sau de la locul unde a avut loc actul de violenţă. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de către procuror.

În conformitate cu articolul $278^7$ Cod de Procedură Civilă, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Conform articolului 12 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, (1) victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie. (2) Reprezentanţilor autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie li se interzice să întreprindă acţiuni menite să descurajeze victima în denunţarea actelor de violenţă la care este supusă. (3) Orice persoană care este martoră la acte de violenţă în familie sau care are bănuieli rezonabile că au fost comise asemenea acte ori că sunt posibile acte de violenţă are dreptul să comunice acest lucru autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Potrivit articolului 2 Legea nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, următoarele noțiuni semnifică:

violență în familie constituie acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau al comunicațiilor electronice, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

violenţă fizică - maltratare și/sau vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;

violenţă psihologică – provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și

copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar;

violenţă împotriva femeilor – act/acte de violență bazat/bazate pe gen, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau al comunicațiilor electronice, care cauzează sau poate/pot cauza femeii/femeilor vătămare sau suferință fizică, sexuală ori psihologică, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, forțarea sau privarea arbitrară de libertate, comis/comise în sfera publică ori cea privată;

victimă-adult – persoană adultă care a fost supusă actelor de violență împotriva femeilor și/sau actelor de violență în familie;

victimă-copil – persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani și care a fost supusă ori a fost martoră la acte de violență împotriva femeilor și/sau la acte de violență în familie;

agresor – persoană care comite acte de violență împotriva femeilor și/sau de violență în familie. În cazul sesizărilor parvenite din partea mai multor membri ai familiei, care își aduc învinuiri reciproce de comitere a actelor de violență, agresorul este determinat luându-se în considerare următoarele circumstanțe: stabilirea persoanelor implicate care au acționat în apărarea lor ori a altei persoane; probabilitatea survenirii unor situații critice pentru fiecare persoană; modul de acționare în cadrul scenei de violență și gravitatea vătămărilor și/sau suferințelor provocate de fiecare persoană; sesizările anterioare cu privire la actele de violență împotriva femeilor și/sau de violență în familie; alte circumstanțe care indică inițiatorul actelor de violență.

ordonanţă de protecţie – act legal prin care instanţa de judecată aplică măsuri de protecţie a victimei;

situaţie de criză/situaţie critică – totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitând intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie.

Potrivit articolului 3 aliniatul (2) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr. 45 din 01 martie 2007, membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) în condiţia de conlocuire: **persoanele aflate în căsătorie**, **în divorţ,** sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Potrivit materialelor cauzei, se atestă existența plângerii lui ***** adresată Inspectoratului de Poliție Sîngerei pe pretinsele agresiuni fizice îndreptate împotriva sa din partea agresorului ***** (f.d. 15).

Potrivit procesului-verbal de audiere a victimei ***** din 12.04.2026, se atestă că agresorul ***** aplică violența fizică față de victima *****, căreia la data de 12.04.2026 i-a aplicat o lovitură în regiunea feței, precum și aplică violență psihologică asupra ei (f.d. 18).

Prin procesul-verbal de audierea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul-contravențional din 12.04.2026, se atestă că faptele descrise de ***** au fost recunoscute de către ***** (f.d. 19).

Conform procesului-verbal de audiere a martorului Buțu Gheorghe din 12.04.2026, ultimul a confirmat faptele descrise de ***** (f.d. 20).

Conform ordinului de restricție de urgență nr. 97 din 12.04.2026, se atestă că la data de 12.04.2026, în jurul orelor 11:30, ***** a fost agresată fizic de *****, fiind dispusă obligarea lui ***** să părăsească locuința comună unde domiciliază cu ***** și i s-a interzis contactul vizual și orice alt contact, inclusiv telefonic cu victima. Ordinul fiind dispus pe un termen de 10 zile (f.d. 11).

Privind fișei de referire nr. 97 a cazului de violență în familie pentru asistența și protecția victimelor eliberată de către Inspectoratul de poliție Sîngerei, se atestă că victima presupuselor evenimente din 12.04.2026 este *****. Se mai atestă că victima și agresorul au copii comuni ***** (a.n. *****), ***** (a.n. *****) și ***** (a.n. *****) (f.d. 26).

Conform raportului de constatare nr. 202628P0044 din 15 aprilie 2026, se atestă că la examinarea medico-legală a persoanei pe numele *****, a.n. 1994, s-a constatat: echimoză la nivelul antebrațului drept, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, prin mecanism de lovire, posibil în perioada de timp indicată, condiționează dereglarea sănătății până la 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămarea neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății (f.d. 28-30).

Totodată, potrivit certificatului de căsătorie seria CS-V nr. 1773965 din 13 ianuarie 2025, se atestă că ***** și ***** au încheiat căsătoria la data de ***** la primăria ***** (f.d. 6).

Potrivit certificatului de naștere seria NA-VI nr. 3576150 din 17 noiembrie 2021, se atestă că ***** s-a născut la data de *****, avându-i pe părinți pe ***** și ***** (f.d. 7).

Potrivit certificatului de naștere din 10 ianuarie 2020, se atestă că ***** s-a născut la data de *****, avându-i pe părinți pe ***** și ***** (f.d. 8).

Potrivit certificatului de naștere seria NA-VI nr. 2601025 din 02 decembrie 2016, se atestă că ***** s-a născut la data de *****, avându-i pe părinți pe ***** și ***** (f.d. 9).

La data de 21 aprilie 2026, în adresa instanței a parvenit cererea avocatei Movilă Corina în interesele victimei ***** privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie față de agresorul *****, solicitând emiterea unei ordonanțe de protecție în privința lui *****, pe un termen de 180 zile, care să dispună, în regim de urgență următoarele măsuri:

-obligarea agresorului *****, de a nu se apropia de locuința victimelor *****, *****, *****, ***** din *****:

- obligarea agresorului *****, de a sta departe de locul aflării victimelor *****, *****, *****, *****, la o distanță ce ar asigura securitatea acestora, excluzând orice contact vizual cu ea, excepție fiind cazurile de soluționare a litigiilor în instanțele competente;

- obligarea agresorului *****, de a nu contacta victimele *****, *****, *****, ***** sub nici o formă, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, excepție fiind cazurile de informare cu privire la data, ora și locul de desfășurare a ședințelor de judecată;

- obligarea agresorului *****, de a petrece un curs de reabilitare la centru de asistență şi consiliere pentru agresorii familiari.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 22.04.2026, cererea victimei ***** privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie față de agresorul ***** a fost admisă parțial:

S-au stabilit pentru *****, a.n. *****, pentru o perioadă de 90 (nouăzeci) zile, începând cu 22 aprilie 2026, ora 12:30, următoarele măsuri de protecție a victimelor violenței în familie de la acțiunile agresorului *****. S-a obligat agresorul *****, a.n. *****, IDNP *****, de a sta departe de locul aflării lui *****, la o distanță ce ar asigura securitatea lui *****, excluzând şi

orice contact vizual cu ea. S-a dispus interzicerea agresorului *****, oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu ***** sau alte persoane dependente de ea. S-a încasat din contul lui *****, a.n. *****, IDNP *****, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei și în beneficiul instanței de judecată taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

La data de 29.04.2026 (potrivit dății indicate pe plicul ce conținea cererea de recurs), ***** prin intermediul avocatului Movilă Corina a contestat încheierea primei instanțe cu recurs, solicitând admiterea acestuia, și emiterea unei decizii prin care cererea privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie va fi admisă și în privința copiilor minori.

Având în vedere cumulul probelor examinate, anexate la materialele cauzei, Colegiul Civil deduce că instanța de fond corect a constatat că agresorul ***** aplică violența fizică față de victima *****, căreia la data de 12.04.2026 i-a aplicat o lovitură în regiunea feței, precum și aplică violență psihologică asupra ei, respectiv ultima fiind în drept să beneficieze de măsuri de protecție prevăzute de art. 15 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie.

Astfel, Colegiul Civil apreciază că acțiunile recurentului ***** cad sub incidența noțiunii de violență fizică prevăzută de art. 2 al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, care stipulează că vătămarea intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

Având la bază cele descrise, Colegiul reține că în circumstanțele prezentei spețe, pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale victimei violenței în familie, *****, se impune în mod indubitabil luarea măsurilor de protecție a acesteia.

Instanța reține că emiterea ordinului de protecție nu presupune demonstrarea unui pericol iminent în sens strict, ci existența unui risc suficient de serios pentru siguranța fizică ori psihică a victimei. În acest context, violența fizică exercitată, reprezintă un temei suficient pentru dispunerea măsurilor de protecție, având în vedere efectele cumulative și profund vătămătoare asupra stării psihice a victimei, precum și potențialul real de degenerare în forme mai grave de violență.

În ceea ce privește solicitarea privind aplicarea măsurilor de protecție în privința minorilor *****, ***** și *****, Colegiul Civil reține că această pretenție nu este susținută de probe suficiente și pertinente care să demonstreze existența unui risc individualizat, real și actual pentru fiecare dintre copii.

Potrivit dispozițiilor legislației naționale în materia prevenirii și combaterii violenței în familie, măsurile de protecție constituie măsuri excepționale care urmăresc prevenirea producerii unor acte de violență sau înlăturarea unei stări de pericol existente. Prin urmare, aplicarea acestora presupune constatarea existenței unor circumstanțe concrete din care să rezulte că persoana pentru care se solicită protecția este victima unor acte de violență sau se află într-un risc iminent de a deveni victimă.

Materialele dosarului nu conțin date obiective care să demonstreze că minorii au fost supuși nemijlocit unor acte de violență ori că, dincolo de împrejurarea prezenței unuia dintre copii la incidentul din 12.04.2026, există un risc actual și individualizat care să justifice instituirea unor măsuri de protecție autonome în privința fiecăruia dintre aceștia.

De asemenea, nu au fost prezentate rapoarte de evaluare psihologică, concluzii ale specialiștilor, acte ale autorității tutelare, înscrisuri medicale ori alte mijloace de probă care să ateste existența unor consecințe psihologice produse asupra copiilor sau existența unui pericol actual pentru dezvoltarea și securitatea acestora.

Colegiul reține că simpla existență a unui conflict dintre părinți ori constatarea unor acte de violență exercitate asupra unuia dintre membrii familiei nu conduce automat la concluzia că măsurile de protecție trebuie extinse și asupra copiilor minori. O asemenea măsură trebuie să se întemeieze pe o analiză individuală a situației fiecărui copil și pe existența unor probe care să demonstreze că interesul superior al acestuia impune adoptarea unor restricții suplimentare.

În jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că interesul superior al copilului trebuie apreciat în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze și nu poate fi prezumat în mod abstract. Totodată, măsurile restrictive adoptate de autoritățile naționale trebuie să fie necesare, proporționale și justificate prin motive relevante și suficiente. În cauzele privind relațiile de familie, instanțele sunt obligate să realizeze un just echilibru între necesitatea protejării copilului și respectarea dreptului la viață familială garantat de art. 8 din Convenție. Astfel, orice limitare a contactului dintre părinte și copil trebuie să se bazeze pe existența unui risc demonstrat pentru copil și nu pe simple presupuneri sau temeri generale (cauzele Kutzner c. Germaniei, Strand Lobben și alții c. Norvegiei, Johansen c. Norvegiei).

De asemenea, Curtea Europeană a subliniat că măsurile care afectează relațiile dintre părinți și copii trebuie fundamentate pe o evaluare concretă a situației minorului și pe probe capabile să demonstreze că ingerința este necesară într-o societate democratică pentru protejarea intereselor acestuia. Simpla existență a unor tensiuni familiale sau a unor conflicte între părinți nu justifică, prin ea însăși, restrângerea drepturilor părintești ori aplicarea unor măsuri de protecție în lipsa unor elemente obiective care să indice existența unui pericol pentru copil.

Totodată, potrivit art. 3 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, interesul superior al copilului constituie o considerație primordială în toate deciziile care îl privesc. Cu toate acestea, aprecierea interesului superior al copilului trebuie să fie realizată în baza unor date concrete și verificabile, iar nu prin prezumții generale.

La caz, argumentele invocate de recurent se întemeiază preponderent pe posibilitatea teoretică a producerii unor efecte negative asupra copiilor ca urmare a conflictului dintre părinți. Or, măsurile de protecție nu pot fi dispuse în baza unor riscuri ipotetice, ci exclusiv în prezența unor împrejurări obiective și dovedite care să ateste existența unei stări reale de pericol.

Prin urmare, în lipsa unor probe care să demonstreze că minorii *****, ***** și ***** au fost victime ale violenței sau că există un risc actual și concret pentru integritatea lor fizică ori psihică, Colegiul Civil apreciază că instanța de fond a respins în mod întemeiat solicitarea privind extinderea măsurilor de protecție asupra acestora.

În context, instanța de recurs evidențiază că, în practica sa constantă Curtea Europeană a accentuat faptul că, în cazurile de violență, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață și integritatea fizică și mentală (hotărârea din 09 iunie 2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr. 33401/02). Mai mult, Curtea a relevat că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiunea eficientă a statului.

Conform prevederilor art. 8 CEDO, (1) Orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. (2) Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege şi constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea naţională,

siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protecţia sănătăţii, a moralei, a drepturilor şi a libertăţilor altora.

Prin urmare, reieșind din situația de fapt enunțată, raportată la textele de lege citate supra, instanța de recurs statuează că, instanța de nivelul unu corect a conchis asupra admisibilității amestecului statului în persoana autorităților sale competente, în viața privată și de familie a părților, în scopul preîntâmpinării pericolului asupra sănătății și bunăstării victimei *****, deoarece însuși agresorul *****, prin comportamentul său violent a creat premise pentru aplicarea față de el a prevederilor Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007.

Colegiul nu poate reține argumentul recurentului potrivit căruia simpla prezență a minorilor în apropierea locului producerii conflictului dintre părinți ar constitui, prin ea însăși, o formă de violență psihologică exercitată asupra acestora și ar justifica aplicarea măsurilor de protecție.

Este adevărat că, potrivit standardelor naționale și internaționale în materia protecției copilului, expunerea unui minor la acte de violență domestică poate avea consecințe asupra dezvoltării sale emoționale și psihologice. Cu toate acestea, existența unei asemenea situații nu poate fi prezumată, ci trebuie demonstrată prin probe pertinente și concludente administrate în cauză.

Or, din materialele dosarului nu rezultă că minorii au fost supuși unor acte de violență psihologică în sensul legii, nu au fost prezentate concluzii psihologice, rapoarte de evaluare, acte întocmite de autoritatea tutelară, documente medicale sau alte mijloace de probă care să ateste existența unor traume, tulburări emoționale, manifestări comportamentale ori alte consecințe negative produse asupra copiilor ca urmare a incidentului reclamat.

Mai mult, simpla prezență a unui copil la un conflict familial nu conduce automat la concluzia existenței unei forme de violență psihologică exercitate asupra acestuia. Pentru a se putea reține o asemenea concluzie este necesar să fie stabilite circumstanțele concrete ale expunerii copilului, intensitatea și durata acesteia, gradul de percepție a evenimentelor de către minor, precum și impactul real produs asupra stării sale emoționale și psihice.

Împrejurarea că unul dintre minori s-ar fi aflat în apropierea locului producerii incidentului din 12.04.2026 nu este, prin ea însăși, suficientă pentru a justifica aplicarea măsurilor de protecție prevăzute de lege.

Deși legislația califică drept victimă-copil inclusiv minorul care a fost martor la acte de violență în familie, aplicarea măsurilor de protecție nu operează automat, ci presupune verificarea existenței unui risc actual și individualizat care să impună intervenția instanței.

Materialele dosarului confirmă existența unui act de violență exercitat asupra victimei adulte *****, însă nu conțin date obiective care să demonstreze că minorii *****, ***** și ***** au fost supuși unor acte de violență ori că, la momentul examinării cauzei, s-ar afla într-o situație de risc care să justifice aplicarea unor măsuri de protecție distincte în privința lor.

În cauza de față, recurentul formulează afirmații generale privind posibilele efecte negative pe care conflictele familiale le pot avea asupra copiilor, fără a demonstra însă că asemenea consecințe s-au produs efectiv în privința minorilor *****, ***** și *****.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că măsurile restrictive adoptate în cauzele privind raporturile familiale trebuie să fie întemeiate pe o evaluare concretă a situației copilului și pe elemente factuale suficiente, iar nu pe presupuneri generale sau riscuri ipotetice. Existența unui risc pentru copil trebuie să rezulte din circumstanțe obiective și verificabile, iar nu doar din posibilitatea abstractă a producerii unui prejudiciu.

Prin urmare, în lipsa unor probe care să confirme existența unei afectări psihologice a minorilor sau a unui risc actual și concret pentru dezvoltarea acestora, simpla afirmație că minorii s-au aflat în apropierea conflictului nu este suficientă pentru a justifica extinderea măsurilor de protecție și asupra lor.

Mai mult, Colegiul reține că măsurile de protecție deja dispuse în beneficiul victimei ***** — interdicția apropierii și interdicția contactului — contribuie în mod direct la diminuarea riscului expunerii minorilor la noi incidente de violență, astfel încât, în circumstanțele prezentei cauze, nu a fost demonstrată necesitatea instituirii unor măsuri suplimentare și autonome în privința acestora.

Distinct de cele enunțate mai sus, instanța de recurs menționează că argumentele invocate de recurentă nu sunt suficiente pentru a răsturna concluziile instanței de fond și nu sunt susținute de probe care să demonstreze necesitatea extinderii măsurilor de protecție asupra minorilor.

Prin urmare, deși instanța nu ignoră importanța protecției copiilor în contextul fenomenului violenței în familie, simpla posibilitate a producerii unor consecințe negative asupra acestora nu poate substitui obligația părții de a demonstra existența unui risc real, actual și individualizat.

În lipsa unor asemenea probe, concluzia instanței de fond privind neextinderea măsurilor de protecție asupra minorilor apare ca fiind legală, necesară și proporțională circumstanțelor cauzei.

Astfel, având în vedere cele expuse mai sus, colegiul civil ajunge la concluzia că încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 22.04.2026 este întemeiată şi urmează a fi menținută, argumentele recursului fiind neîntemeiate.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

**Decide:**

Recursul declarat de ***** prin intermediul avocatului Movilă Corina se respinge.

Încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 12.02.2026, în cadrul cererii înaintată de Bălți (sediul Sîngerei) din 22.04.2026, în cadrul demersului înaintat de ***** privind aplicarea măsurilor de protecție în privința victimelor violenței în familie se menține.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Preşedintele completului
Judecător: Stanislav Grosu

Judecătorii: Alina Țihonschi Mariana Sajin